

PRZYCZYNIANIE (15) *sb n*

a jasne; e z tekstów nieoznaczających *é* oraz *-é*.

sg *N* przyczyniani(e) (4). ◇ *G* przyczynianią (4). ◇ *D* przyczynianiu (1). ◇ *A* przyczyniani(e) (1).
◇ *I* przyczynianiem (1). ◇ *L* przyczynianiu (2). ◇ *pl N* przyczynianią (1). ◇ *A* przyczynianią (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przyczynić.

I. Rzeczownik od „przyczynić” (2) :

1. [Dodawanie czegoś innego; o tekście: pisanie czegoś dodatkowo: a tho nynyaysze prziczyniane nycz skodzicz nyema pirwшему decrethowi y owšem thako ony pirwsze decretha pruess the nynyaysze yako thi pruess ony pirwsze wmozą [!] zostavamy i pothwyerdzamy *ZapKrakBiec 1544 9/321.*]

2. Powiększanie ilości; *amplificatio Cn [czego] (2) :* Lignatio, Wożenie albo przyczynianie drew. *Mącz 193b; Aquatio – Wodi prziczinianie, albo wiciąganie. Calep 86a.*

II. Rzeczownik od „przyczynić się”: *wstawiennictwo, orędownictwo; allegatio Calep; postulatio Vulg (13) :* *Calep 53b; Pośrednik przyczyniania ieft też Pan Chrifus. WujNT Bbbbbbb2, 723.*

przyczynianie do kogo (2): Vkałz piłmo święte/ [...] gdzie to Bog rofkazał/ iż lie mamy do dułz vmártych ludzi wćiekác/ onych o wfpomożenie/ o iednánie y przytznianie/ do Bogá prolic *KrowObr 215, 213v.*

przyczynianie za kogo (1): NApominam tedy napirwey/ áby były czynione próšby/ modlitwy/ przyczyniania/ dziękowania zá włzytkie ludzie *WujNT 1.Tim 2/1.*

przyczynianie czyje [w tym: G sb i pron (4), pron poss (1), ai poss (1)] (6): O przyczynianu śwyętych ze włlytkyem kołcyołem krzełciyánłkim dzyerzę y rozumyem/ iż śwyęci máyą być od nas tcyeni y wzywani. *KromRozm I H4v; MurzHist E4; KrowObr 57v, 213v, 216; Włzyšcy męczennicy ktorzy łą z nim [Panem]/ przyczyniaią fię zá námi: y ták dłuęo będzie trwało ich przyczynianie/ poki trwać będzie náłze wzdychanie. WujNT 820.*

W połączeniach szeregowych (3): I cołz to ieft inłzego [*naukę antykrystowską*]/ iedno [...] Zbáwićielem go [*Jezusa*] tylko przezwiłkiem názywác/ ále przedlie/ pracom swoim/ pietzy swoiey/ vtzynkom dobrym swoim/ álbo iáko dáley powiedałz wćierpieniu fwemu/ vmorzeniu nierządnemu żądz/ przytznianiu fwemu/ wyrzeteniu/ y mieniu ktemu/ zbáwienie swoie przypifowác? *KrowObr 57v, 215; WujNT 1.Tim 2/1; [BudBib 1.Tim 2/1 (Linde)].*

Szeregi: »jednanie i przyczynianie« (1): o ktorých [*ludzi umártych*] iednánium/ y przytznianium do Bogá/ żadnego świádectwá s piłmá Świętego vkázác niemożećie/ áby Święci mieli do wnętrznóci Bożey wnišć/ iednác was/ y przytzniać lie zá wámi. *KrowObr 213v. [Ponadto w połączeniu szeregowym 1 r.]*

»modlitwa (a. modlenie) i przyczynianie« [*szyk 2:1*] (3): *KrowObr 216; ieden tylko ieft Pośrednik zbáwienia y odkupienia náłzego/ ále nie ieden przyczyniania y modlenia. WujJud 57v; WujNT 723. [Ponadto w połączeniach szeregowych 2 r.]*

Synonimy: II. orędownie, pośrednictwo.

Cf PRZYCZYNIAC, PRZYCZYNIAC SIĘ